

Universitätsbibliothek Paderborn

Sacrvm Misericordiæ Palativm

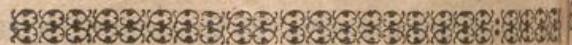
Variis Sacræ-Scriptvræ Locis, Atqve Septem misericordiæ operibus quasi
peristromatibus exornatum

Gazaeus, Nicolaus

Augustae Trevirorum, 1618

Qvod Dæmon Vbi Non Est Desperationi Locvs, Ægrotvm Peccatorem per
nimiam suæ salutis fiduciam, & iustum per præsumptionem tentet. Capvt
L.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54459](#)

QVOD DÆMON VBI
NON EST DESPERATIONI
LOCVS, AEGROTVM PECCATO-
rem per nimiam suæ salutis fiduciam,&
iustum per præsumptionem
tentet.

CAPVT L.

DVm fœlicitatis nostræ aduersarius ad-
uertit in infirmo desperationi locum
non esse, aliud sumens extremum, conatur
eum in præsumptionem pertrahere, & ni-
miam de misericordia Dei confidentiam;
vt sic spiritus infletur & intumescat.

Qui decipiendi modus prior in pericu-
lo non cedit. Sic enim persuadet, ne pœni-
tentiam agat, ne confiteatur, cum diuinæ
bonitatis immensa sit miseratio, & peccatum
misericordiæ comparatum nihil penè sit,
nihil operetur.

Ezechiel.18. Mansuetudinem item iudicis proponit,
qui nō vult mortem peccatoris, sed in qua-
cumque hora ingemuerit, peccatorum nō
recordatur. Vnicū (inquit) susprium, vñ
peccati in articulo mortis saluare te potest.
Fac

RE
S 88 facigitur quicquid voles, duc in bonis dies
tuos, proculdubio salus te sequetur. Non
enim pro animalibus, vel bestijs terræ, Pa-
radisum condidit Deus, sed propter homi-
nem: suadet insuper ut non conteratur, fu-
turum indicans, ut sine cōtritione, sine gra-
tia Dei, particeps hæreditatis supernæ fiat.
Quapropter cum Deum velit Iusticia sua
spoliare, sine quâ tamen Deus non esset; tu
pie visitator illum exhortare, ne in excessi-
uam suæ salutis feratur fiduciam, ita ut sa-
cramenta relinquens, solo vnico peccauit
saluum se fieri posse arbitretur. Plerosque
siquidem intuemur, quos subitanea mors
surripiens, & ad interitum trahens, contri-
tione, illo tempore fraudat.

Nam ut prædixit Apostolus: *cum dixe-1. Thessal. 5.*
rint pax & securitas, tunc repentinus super-
ueniet interitus, sicut dolor parturientis, & in
vtero habentis, & non effugient.

Tales Antiochus & Esau fuere, qui in ul-
timò vitæ pœnitentiæ locum quesierunt,
sed non inuenerunt. Sic ergo peccatorem
aggreditur hostis; at virum iustum, validius
impedit, maximam ingerens præsumptio-
nem; ut benè aduertit Leo papa: *Nemo (in-*
quiens) de sui cordis puritate confidat, quia Serm. 40.
peruigil ille hostis acriorib' pulsat insidijs, quos
li maxi-

274 ÆGROTO'S VISITARE.

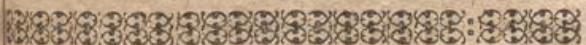
maximè nouit abstinere à peccatis. Et sicut coluber latitans sub herba eam sæpe deustat, sic præsumptio virtuti se supponens omnino eam ruinæ tradit. Quod Isidorus aduertens, ait : *Præsumptio in signum quod de summobor. semper sublimia appetit, à summis & primis personis communiter assunitur & amplectatur.* nam veluti gallina emissio ouo inflatur, & garritu suo sese de eo iactare videtur, sic homo patrato opere bono frequenter intumescit, huius operis initia sibi, non Deo adscribens. Vnde fit, ut in fine vitæ, homo iustus opera rectè à se facta considerans in præsumptionem labatur. In eam lapsus David dicebat : *Non mouebor in æternum, sed casus, & in peccatū ruina, eum ab hac præsumptione facile remouit.* Plurimos reperimus, quos eadem præsumptio in infernum traxit. Religiosa quædā, quæ toto vi-

Crespet in pom. mystico.

tæ tempore virtuti studuerat, sub finem vitæ in eam præsumptionem collapsa est, ex quâ , damnationis æternæ sibi tormenta comparauit. Sic ergo Dæmon iustum virum aggreditur, illi opera bona proponens, regnumque cœlestis meritis suis debitum esse asseuerans, ut eum in suæ salutis præsumptiuam fiduciam pertrahat.

Quapropter tu piè visitator videns hominem

Et sicut inem in eiusmodi vitium corruentem,
pedem
ponens
Isidorus
um quod
primis
plexa
nflatur,
etur; sic
nterin-
on Deo
, homo
erans in
sus Da-
n, sed
ac pra-
s repe-
infer-
pto vi-
em vi-
elt, ex
menta
n viru
s, reg-
n elle
imp-
s ho-
nem
inem in ei
umque audieris illum, verba præsumptio-
em redolentia effutientem; eum hac Pau-
sententia corripe: *Nihil mihi conscient sum* 1. Corinth. 4.
ad non in hoc iustificatus sum. Sine me (in-
uit veritas) nihil potestis facere : si quæ bona
gisti, Deo, non tibi, illa adscribe. Quod si
Diabolus honore dignum censuerit , te
um humilitate, & animi submissione, nec
non gratiarum actione suscepturum re-
ponde, & ita hostis versuti astus euertes.

QVOD NON SIT PEC-
CATVM QVO NON TENTE-
TVR INFIRMVS IN
morte.

CAPVT LI.

Q Vamuis supra dicta vitia, sint illa qui-
bus frequetissime homines à Dæmo-
ne oppugnantur in mortis articulo ; tamen
nullum est vitium quod inimicus non vta-
tur, vt hominem pertrahat in ruinam , vt si
uno modo nocere non potest, saltem alte-
to miseriam & infelicitatem procuret: Ideo-

Ii 2 que